

Sněženka farní

Zpravodaj farnosti Panny Marie Sněžné v Praze

Ročník XXVI.

Prosinec 2020

Drazí čtenáři!

Prosinec je měsíc v roce, který je prosvěcován světlem adventních věnců a různých ozdob. Měsíc, kdy se tma a šero ujímají své nadvlády; ale také měsíc s velikým očekáváním.

Období adventu, kdy se připravujeme na oslavu narození Spasitele, je požehnané. Jen letošní rok pokládá otázku, co je důležité připravit? Je dobré ptát se proč, či pro koho a z jakého důvodu se častokrát snažíme vykouzlit „modré z nebe“? Snad nám tento rok napověděl, že jsme mnoho věcí brali jako samozřejmost, a že tomu tak není. Snad nám ukázal, že jistoty tohoto světa jsou vratké. Jen si snad lámeme hlavu s tím, jak to uchopit a co udělat, aby naše vztahy nebyly izolované nebo až sterilní, aby život nebyl přesně do detailu nalajnovaný a monitorovaný. Jak se usmát nebo co říci, abychom vykouzlili radostný úsměv na tváři druhých.

Chceme se na Vánoce připravit! Chceme mít kolem sebe mile! Ale pokusme se všechnu svou činnost dělat pro Pána. On se na oslavu svých narozenin těší. Říkám to, jen abychom na Něho, díky všem připravám, nezapomněli a nemusel jít prosit o dům dál. Vše může být připraveno, přesto může být najednou prázdno. A to i uprostřed lidí.

Přál bych vám, nádech bez zábran. Vztahy bez hradeb a bariér. Otevřenost beze strachu, že ji někdo zneužije. Nevím kdy, a jak to bude zde na zemi možné, ale pokud svou snahu zaměříme k Bohu, věřím, že to bude uchopitelnější. Přijď, Pane Ježíši do našich rodin, do našich vztahů. Dej nám sílu k usmíření! Přijď do srdce každého z nás.

Zvláštní požehnání pro vás, kteří budete sami, kteří jste někoho blízkého ztratili, kteří se potýkáte s hořkostí a smutkem. Ať vám náš Pán tmu ve světlo promění!

Požehnané Vánoce a bez corony nový rok!

Váš br. Filip

Z FARNOSTI

Pro aktuální informace sledujte, prosím, nástěnku a ohlášky.

- Každý všední den při mši sv. v 7.00 roráty – hudební doprovod zajišťuje br. Samuel.
- Rozpis vánočních bohoslužeb viz strana 11.
- Zpěv koled 25. 12. je zrušen, jakožto i všechny ostatní koncerty a výstava betlémů.
- Náš betlém u PMS bude k vidění od 21. 12.

ON-LINE adventní stánek pro SŠ v Kashitu

Milí farníci od Panny Marie Sněžné, bratři a sestry, rádi bychom vás informovali, jak se vyvíjí situace kolem projektu stavby SŠ v Kashitu (Zambie) neb jste byli uplynulé roky v čele s bratrem Filipem našimi podporovateli a příznivci. Velice si toho vážíme a děkujeme Vám za stálou přízeň!

Projekt stavby byl již vytvořen a prezentován na uplynulém benefičním plese pro Kashitu. Nyní je k vidění na našem webu pratele.newrenato.org. Na jaře jsme poptávali cihlovačku u brazilské firmy, ale kvůli stálým změnám v kupní smlouvě jsme této firmě přestali důvěřovat a od koupě odstoupili. Hledáme tedy jinde. Jakmile bude cihlovačka zakoupena a dopravena do Prahy, budou ji testovat studenti ČVUT (optimální poměr stavebních surovin v okolí Kashitu k dosažení maximálně kvalitní cihly), a až poté odcestuje i spolu s týmem stavařů do Zambie, aby se mohlo se stavbou školy začít. *Školu si budou pod vedením českých odborníků stavět sami místní lidé*, aby měli k budově vztah (budou ji pak do budoucna lépe spravovat), a také se naučí práci s cihlovačkou, což jim může být k užitku pro další projekty. Naše síly jsou teď proto upřeny na shánění sponzorů, kteří by projekt finančně podpořili. Finance z benefičních plesů a adventních stánků zakoupení cihlovačky umožní.

Z důvodu koronavirové situace se v roce 2021 benefiční ples konat nebude, ale chcete-li projekt opět podpořit, můžete, a to formou zakoupení dárkových předmětů v on-line stánku na našem webu. Projekt můžete podpořit i zasláním libovolné částky **na účet veřejné sbírky 2601117078 / 2010** nebo přes **QR platbu** níže.

O vývoji projektu Vás budeme i nadále informovat a těšíme se na další spolupráci s Vaší farností i s bratrem Filipem. ☺

Srdečně Vás všechny zdravíme, přejeme pevné zdraví a požehnané prožití doby adventní!

*Za Přátele New Renato z.s.
Jana Marková*

online stánky

QR Platba

chci přispět 500 Kč
nebo jinou částku

více o SŠ v Kashitu

OHLÉDNUTÍ

Jáhenské svěcení bratra Marka Jana Vilímka

V sobotu 21. listopadu přijal br. Marek jáhenské svěcení z rukou biskupa Karla Herbsta.

Z ministrantské kuchyně

Bratr Angelo se spolčem a ministranty pekli perníčky a další cukroví.

...a vyráběl také adventní věnce.

Tříkrálová sbírka

Vážení čtenáři Sněženky!

Veškeré pokyny k průběhu Tříkrálové sbírky budou bohužel k dispozici až po 8. prosinci, tedy po uzávěrce našeho časopisu.

Sledujte, prosím, ohlášky, internetové stránky a nástěnku.

Děkujeme za pochopení.

redakce

MYBIBLE (8. ČÁST)

[maj bajbl]

Bonaventura Ondřej Čapek OFM

2005: Otcové jedli nezralé hrozny (Ez 18,1–4)

Asi to zná každý. Když jsem přešel do puberty, dostal jsem se do konfliktu s hodnotami svého táty. Určitě tady nechci vysvětlovat, co konkrétně vadilo *mně* na *mém* otci, prostě jsem s některými jeho životními postoji nesouhlasil a považoval jsem je za zcela zlé. Obraz mého otce se přede mnou vlekl jako stín a já jsem se s ním snažil složitě vyrovnávat. Zápasil jsem s ním, asi jako Luke Skywalker zápasil s Darth Vaderem, snažil jsem se s tou temnou stranou v sobě vypořádat, ale zároveň jsem se vlastně obával, že jsem nakonec úplně stejný jako můj táta.

V roce 2005 jsem přišel k životní zkoušce, v níž jsem měl prokázat, že mě otcův stín straší zbytečně. Tehdy, uprostřed onoho těžkého období, jsem při jedné adoraci ocitoval právě Ezechielova slova: „*Otcové jedli nezralé hrozny a synům z toho trnou zuby.*“ V té chvíli jsem ani nevěděl, proč to cítuji, ale cítil jsem obrovskou naléhavost, že to vyslovit mám. Dokonce to bylo i v tu chvíli nevhodné, což mi br. Jakub po adoraci trochu vyčetl.

Pro pochopení smyslu je dobré připomenout historické pozadí tohoto přísloví. Vzniklo krátce po Jóšijášově (639–608) náboženské reformě. Tento judský král našel v chrámu zapomenutou knihu zákona a vzal vážně její požadavky: vyčistil chrám od model, nechal zničit posvátná návrší a přikázal, aby se Mojžíšův zákon důsledně uplatňoval. Nedlouho nato (r. 597) pak Jeruzalém padl do rukou Babylóňanů. Izraelité tehdy stáli před zvláštním paradoxem. Předchozí generace sloužila modlám (= otcové jedli nezralé hrozny), ale generace, která se od modloslužby odvrátila, byla potrestána (= synům trnou zuby).

Přesně tak jsem se cítil ve svém životním příběhu. Měl jsem neodbytný dojem, že musím konat pokání za hříchy svého otce, že nesu tíži, kterou jsem sám nezpůsobil, ale za kterou je zodpovědný můj táta. Když jsem tedy byl v roce 2005 uprostřed zkoušek, Bůh mi chtěl dát jasně najevo, že já nenesu otcův osud. I když jsem tátovi v mnohém podobný a často mnohem podobnější, než

bych si přál, stejně jsem někdo jiný a mé stíny jsou jiné. Ezechiel pokračuje: „*Jakože jsem živ, je výrok Panovníka Hospodina, toto přísloví se už nebude mezi vámi v Izraeli říkat. Hle, mně patří všechny duše; jak duše otcova, tak duše synova jsou mé. Zemře ta duše, která hřeší.*“ (Ez 18,3–4)

Vím, že mnoho dalších lidí zápasí podobným způsobem se svými otci a se svými matkami. Vím, že mnoho věrných duší nese tísnivý odkaz svých předků. Synové násilníků bývají násilníci a dcery násilníků si násilníky berou za muže. Alkoholici bývají často potomci alkoholiků a lidé, kteří neumějí projevit své city, jsou často takoví, protože takoví byli i jejich otcové a ti byli takoví, protože to samé platilo i pro generaci dědů. Podobně se napříč pokoleními táhnou hříchy ohledně sexuality a sklonu k magii. Někdy se až zdá, že člověk je téměř předurčen svým genetickým materiálem. Je dobré ale vědět, že tyto rodové zátěže nemusí trvat donekonečna. To je význam Hospodinových slov: „*Hle, mně patří všechny duše.*“ (Ez 18,4) Ano, jsem syn svého otce. Ale má duše nepatří jemu. Má duše patří Hospodinu. Hospodinu, Pánu, který má dost moci, aby dokázal a dost lásky, aby chtěl, zlomit jakoukoliv trasu děděného hříchu. Tak jako se to stalo mně před patnácti lety.

(pokračování příště)

VÁNOČNÍ ZAMYŠLENÍ

Mystička a vizionářka Anna Kateřina Emmerichová se narodila 8. září 1774 ve zbožné chudé rodině v německém Westfálsku jako páté dítě z třinácti sourozenců. Vynaložila velké úsilí, aby mohla ve svých třiceti letech konečně složit vytoužené řeholní sliby v augustiniánském klášteře. Po sekularizaci řádu žila v ústraní v Dülmenu, postižená paralýzou, přesto mnohým pomáhala a byla jim příkladem a inspirací. Zemřela 9. února 1834. Zdrojem jejího života byla Eucharistie, své utrpení (byla obdařena stigmaty) obětovala za obrácení hříšníků a za duše trpící v očistci. Od útlého věku byla obdarována viděním života P. Marie a Pána Ježíše. Podle jejího vyprávění sepsal tyto vize spisovatel a básník Clement Brentano (1778–1848), jeho zápisy Anna Kateřina autorizovala. Papež Jan Pavel II. prohlásil 3. 10. 2004 A. K. Emmerichovou za blahoslavenou.

Cesta do Betléma a narození Jezulátka dle zření A. K. Emmerichové (kráceno)

Cesta do Betléma

(...) Josef potom s Marií odešel přímo do Betléma, a to do jeho středu. (...) Šli nyní ulicí, která byla spíše polní cestou, neboť domy byly rozptýleny po pahorcích a došli na její konec na jedno hlouběji ležící prostranství nebo pole. Zde stál velmi krásný strom s hladkým kmenem, jehož větve se kolem rozprostíraly jako střecha. Pod tento strom zavedl Josef svatou Pannu a oslíka a znovu je opustil, aby hledal přístřeší. Chodil od domu k domu. Jeho přátelé, o nichž Marii často vyprávěl, se k němu nechtěli znát. Při tomto hledání se jednou vrátil k Marii pod strom a plakal. Ona ho utěšovala. Znovu hledal, protože však uváděl blízký porod své ženy jako hlavní důvod, tím spíše ho všichni odmítali.

Zatím se zcela setmělo. Maria stála pod stromem. Její šat byl plný záhybů, pás neměla, bílý závoj na hlavě ano. Oslík stál s hlavou obrácenou ke stromu. Josef udělal pro Marii ze zavazadel sedátko pod stromem. (...) Konečně se zarmoucený Josef znovu vrátil. Viděla jsem, že plakal ze zármutku, protože nenašel žádné přístřeší, a tak váhal přistoupit. Řekl, že již od svého mládí ví o místě před městem, jež patří pastýřům, kteří zde mají svoje útočiště, když ženou stáda k městu; on se tam často uchyloval k modlitbě a ukrýval před svými bratry. V této roční době tam pastýři nejsou, avšak i kdyby přišli, pak by se s nimi lehce domluvil.

(...) Před jistým pahorkem zde stály stromy různé, jehličnaté, terebinty, nebo cedry a stromy s lístky jako zimostráz. V pahorku byla jeskyně nebo sklepení. To bylo místo, o kterém Josef mluvil. (...) Když sem přicházeli, vyběhla jim vstříc oslice, která ihned u Josefova rodného domu se od nich oddělila a kolem vnější strany města odběhla sem. Skotačila a poskakovala vesele kolem nich a Maria ještě řekla: Hle, je to jistě vůle Boží, že my zde máme být. Josef byl ale velice zarmoucený a tichý, styděl se, protože tak často mluvil o dobrém přijetí v Betlémě. (...) Josef v jeskyni uklidil a získal tolik místa vzadu, že tam Marii připravil lůžko, aby si mohla sednout. Josef upevnil na stěnu lampu a když Marie odpočívala, vyšel ven na pole a do velmi malého potůčku vložil měch, aby do něho natekla voda. Josef znovu odešel k městu a donesl malé misky, cestovní zavazadla a dále nějaké plody. (...) Přinesl i svazček tenounkých polínek a ve schránce s rukojetí žhavé uhlíky, které vysypal u vchodu do

jeskyně, rozdělal oheň a připravil pokrm. (...) Vše v jeskyni ještě lépe upravil a odešel toho dne naposled do města. Svatou Pannu jsem nyní poprvé viděla, jak se modlí na kolenou. (...)

Mimo tuto vlastní Jeskyni jesliček byly v pahorku ještě další dvě jeskyně a v jedné z nich se také svatá Panna často zdržovala jako v úkrytu.

Narození Jezulátka

Spatřila jsem, jak následujícího dne v té druhé jeskyni připravuje Josef pro Marii sedátko a lůžko. Marie tam strávila několik hodin, během nichž Josef vyklidil Jeskyni jesliček a udělal v ní větší pořádek. Donesl také z města nejrůznější menší předměty a sušené plody. Marie mu řekla, že v nadcházející noci nastane hodina narození jejího Dítěte. Je to totiž devět měsíců, co z Ducha svatého počala. Prosila ho, ať za sebe udělá všechno pro to, aby Bohem zaslíbené a nadpřirozeně počaté Děťátko tak dobře na zemi uctili, jak nejlépe mohou. I on má nyní spojit svoji modlitbu s její za všechna ona tvrdá srdce, která mu nechtěla poskytnout přístřeší. Josef Marii nabídl, že přivede několik zbožných žen z Betléma, které by jí byly nápomocny, ale Maria to nepřijala a vysvětlila, že nikoho nepotřebuje. Bylo pět hodin zvečera, když Josef znovu dovedl svatou Pannu do Jeskyně jesliček. Zde zavěsil ještě více lamp, postaral se také o přístřešek přede dveřmi pro onu oslici, která sem nyní radostně přiběhla z pole.

Když Maria řekla, že se blíží její čas, že by se měl odebrat k modlitbě, Josef ji opustil a odcházel, aby se modlil. Dříve, než vstoupil do své komůrky, ještě jednou se podíval zpět k zadní stěně jeskyně, kde Maria, obrácena k němu zády, v kleče se modlila na svém lůžku s tváří obrácenou k východu. Spatřil jeskyni plnou světla, bylo to, jako by Maria byla zcela obklopena plameny. Vše vypadalo tak, jakoby Josef byl Mojžíš a hleděl do hořícího keře. Klesl však v modlitbě na svoji tvář a už se více neohlížel. Spatřila jsem, jak záře kolem Marie se stále více zvětšuje. Světla, která Josef zažehl, už více nebyla vidět. Maria klečela oblečena v široké bílé roucho, které bylo rozprostřeno. Ve dvanáct hodin byla při modlitbě ve vytržení. Viděla jsem ji, jak se vznáší nad zemí, takže zemi pod ní bylo možno vidět. Ruce měla zkřížené na prsou. Jas kolem ní se zvětšoval. Vyhlíželo to jako proud světla nad ní až vzhůru k nebi, v němž jeden jas pronikal v jiný a jedna bytost v druhou a světelné kruhy se měnily v nebeské postavy. Maria se však modlila s tváří skloněnou k zemi. Tu zrodila Jezulátka. Spatřila jsem je jako zářící, zcela malé děťátko, které bylo

zářivější než všechna ostatní záře, jak leží na pokrývce před jejími koleny. Připadalo mi, že je naprosto malé a že se před mýma očima zvětšuje. Ale toto všechno bylo jediný prostý pohyb v tak velkém lesku, že už nevím, zda jsem to já nebo jak jsem to vše viděla. Kámen podlahy a stěn Jeskyně jesliček byl jakoby živoucí.

Maria tak ještě po nějakou dobu byla takto ve vytržení a spatřila jsem, že na Dítě položila roušku a že se ho ani nedotkla, ani ne vzala do rukou. Po drahném čase jsem viděla, že se Dítě pohnulo a slyšela jsem, že pláče. Maria potom jako by přišla k sobě, vzala Dítě a zahálila je šátkem, kterým ho předtím zakryla, přitiskla je ke své hrudi, a tak seděla s dítětem zcela zahalena závojem a domnívám se, že je kojila a viděla jsem anděly v lidské podobě, jak zde kolem ní leží na svých tvářích. Mohla to být dobře hodina po narození, když Maria zavolala svatého Josefa, který stále ještě prodléval na modlitbě. Když se k ní přiblížil, vrhl se v kleče ve zbožnosti, radosti a pokoře na svoji tvář a Maria ho ještě jednou poprosila, že má pohlédnout na svatý dar z nebe. Tu vzal Dítě do svých rukou. Svatá Panna nyní zavinula Jezulátko napřed jednou červenou rouškou a přes ní bílou až po pažičky a nahoře zase jiným šátkem. Měla při sobě pouze čtyři pleny. Na to položila Jezulátko do jesliček, které byly vyplněny sítím a jinými jemnými rostlinami a na ně byla položena příkrývka, která po stranách splývala dolů. Jesličky stály na kamenném žlabu. Když Maria Děťátko uložila do jesliček, oba u nich stáli v slzách a vzdávali chválu...

V noci ve chvíli narození vytryskl nádherný pramen ve druhé, napravo ležící jeskyni, který proudil z jeskyně ven. Josef následující den udělal stružku a vyhloubil studánku...

*Zdroj: A. K. Emmerichová:
Život a hořké umučení
Pána našeho Ježíše Krista, díl I.,
nakladatelství Arca Jimfa 1993
str. 214–222, redakčně kráceno*

Hle, přijde Pán, Spasitel náš, cesty vyrovnejme,
přijde slíbený Mesiáš, vstříc mu pospíchejme!

Vánoční bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

Čt 24. 12.	Štědrý den	16.00 Vigilie, mše sv. pro rodiny s dětmi 22.00 <i>Vánoční bohoslužba slova na Václavském náměstí</i> 24.00 Půlnoční mše sv.
Pá 25. 12.	Slavnost Narození Páně	9.30 Mše sv. 11.30 Mše sv. 18.00 Mše sv.
So 26. 12.	Svátek sv. Štěpána, prvomučedníka	9.30 Mše sv. 11.30 Mše sv. 18.00 Mše sv.
Ne 27. 12.	Svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa sv. Jan Evangelista	9.30 Mše sv. s obnovou manželských slibů, žehnání manželům 11.30 Mše sv. 18.00 Mše sv.
Čt 31. 12.	Silvestr	8.00 Mše sv. 16.00 Mše sv. na poděkování za uplynulý rok
Pá 1. 1.	Slavnost Matky Boží, Panny Marie, zasvěcený svátek Nový rok 2021	9.30 Mše sv. 11.30 Mše sv. 18.00 Mše sv.
Ne 3. 1.	Svátek Nejsvětějšího jména Ježíš	9.00 Mše sv. 10.15 Mše sv. pro rodiny s dětmi 11.30 Mše sv. 18.00 Mše sv.

Pravidelné bohoslužby v kostele Panny Marie Sněžné

vsední dny: 7.00, 8.00, 18.00 (po mši sv. večerní nešpory)

neděle: 9.00, 10.15 (pro rodiny s dětmi), 11.30, 18.00

denně: modlitba růžence půl hodiny přede mší sv.

čtvrtek: 19.00–20.00 tichá adorace v kapli sv. Michala

čtvrtý čtvrtek v měsíci moderovaná adorace s hudbou

Pobožnost u hrobu 14 mučedníků bude v úterý 15. 12. v 19.00 hodin.

Exponát Národního zemědělského muzea v Praze

Fara: Jungmannovo náměstí 18, Praha 1, pms@efara.cz, tel.: 222 246 243

Farář: P. Filip Jan Rathouský OFM

Farní vikář: P. Bonaventura Ondřej Čapek OFM

Hodiny pro veřejnost: Po, Út (pouze po předchozí domluvě s farářem);

St 14–17.30; Čt 14–15.30; Pá 9–11.30.

Aktuální informace najdete na internetu: www.pms.ofm.cz

Redakce Sněženky: A. a Z. Bohdaneckých, Ž. Ludvíková, tel: 604 238 059, bohdik@gmail.com

Uzávěrka příštího čísla je 18. 12. 2020. Tisk: Rychlotisk, Jungmannova 3, Praha 1

Náklady na vytištění jednoho čísla farního zpravodaje jsou 12 Kč. Neprodejné.

Dobrovolné příspěvky vhažujte do pokladničky v kostele.